

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office. Phone: Office 365, Editorial Dep't 832. Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syyänen, Alex Sevo, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Demokratia ja demokratia

On olemassa kahdenlaisia demokratioita. On olemassa työväenluokan demokratia ja kapitalistiluokan demokratia.

Kapitalistisissa yhteiskunnissa on porvareilla valta, valtiolta käsisään. Sillä on kaksi puolta: demokraattinen ja diktatorinen. Demokraattinen puoli on porvareita ja kapitalisteja varten, joilla on kaikki demokraattiset oikeudet yhteiskunnassa; diktatorinen puoli on työläisiä varten, joiden velvollisuutena on antaa imeä itsensä kuiviin.

Kapitalisteille on porvarilaisissa oikeus tehdä mitä hyvänsä riistotarkotuksena tukemiseksi, asiansa tähden. Työläiset eivät saa toimia edes itsepuolustukseksi, vielä vähemmän asiansa puolesta: sosialismin, tai oikeutensa puolesta: estäksensä tulemasta kuiviin imeä.

Jos otamme porvarillisen yhteiskunnan vastakohtaan, proletariaatin valtion, Neuvosto-Venäjän, niin huomaamme sillekin olevan kaksi puolta: demokraattinen ja diktatorinen. Demokraattinen puoli on työläisiä, kaikkia niitä varten, jotka tekevät työtä, ja jolla silloin niinmuodin on kaikki oikeudet, jota vastoin diktatorinen puoli on niistä varten, jotka eivät tahdo tehdä työtä, vaan tahtovat jatkaa toisten riistämistä, t. s. elää ja rikastua toisten työstä.

Sellaiset henkilöt ovat vaarallisia niin hyvin kansainvälisilleen kuin jokaiselle järjestetylle yhteiskunnalle. Sentähden on myös työläisyhteiskunnan kaikilla jäsenillä jäsenillä oikeus toimia kaikkia järjestettyillä tavoilla koko yhteiskunnan yhteisen asian puolesta niitä varampyyriä ja yhteiskunnalle vaarallisia kapitalisteja vastaan, jotka jatkavat vehkeilyään raajan ja barbaarisin riistovapautensa puolesta.

Tässä on meillä siis kaksi demokratioita: kapitalistinen diktatuuri työläisiä vastaan ja proletariaatin diktatuuri kapitalisteja vastaan. Diktatuuri on demokratioa nurjapuoli, ja sitä ei voida koskaan erottaa demokratioista.

Ellei saada poistettua kapitalistien diktatuuria työläisiä vastaan, t. s. kapitalistien demokratioa heitä itseään varten, niin on aivan selvää, että me koetamme sen "demokraattisissa" puitteissa hankkia työläisille laajennettuja oikeuksia. Sillä me tiedämme, että mitä laajempi on demokratio, sitä ankarampi ja kärsivämpi on luokkataistelu. Työläiset saavat suuremman vapauden käydä luokkataisteluun. Se tulee niin muodoin kärsivämpiin, sillä riisto — taloudellinen sorto ei vähene, vaan lisääntyy meidän aikanamme, imperialismin aikana. Niin tulee vallankumous, ja kun riistää uhkaa työläisten voima, niin ryhtyvät he vastavallankumoukseen riistovapautensa puolesta. Se johdattaa yleiseen vallankumoukselliseen taisteluun.

Kun porvarillinen järjestelmä ja riisto on poistettu ja vaihdettu työtekevien demokratioon, t. s. kun kaikki oikeudet ovat ainoastaan niillä, jotka tekevät työtä, niin otetaan kapitalisteilta pois kaikki etuoikeudet. Kun ei kapitalisteilla ole mitään etuoikeuksia, ei kukaan tahdo tulla kapitalistiksi. Ja kun vah niillä, jotka tekevät työtä on oikeuksia, täytyy pian kaikkien tehdä työtä. Silloin häviää kapitalistiluokka ja kaikista tulee työtekeviä yhteiskunnan jäseniä. Luokat katoavat. Aivan samoin kuin valtio kuolee, kuolevat myös diktatuurit ja demokratio.

Demokratia merkitsee enemmistövaltaa. Mutta kun ei enää ole olemassa enemmistöluokkaa, joka sortaa vähemmistöä, niin ei näinollen voi olla olemassa enää sortamistakaan, silloin katoaa kaikki valta — valtion luokkiin hävitessä. Täydellinen demokratio on vain taikauskoisen unelma, jota oikeistososialistit harjoittavat. He eivät käsittä, että demokratio on täydellisesti riippuvainen yhteiskunnan luokista ja niiden keskinäisestä suhteesta!

Minkätähden eivät nyt kapitalistit hävitä luokkia riistämällä työläisiltä oikeuksia? Jos työläisiltä puuttuu oikeuksia, niin ei kukaan tahdo tulla työmieheksi! Luonnollisestikaan ei kukaan tahdo antaa riistää itseään, mutta kapitalistit pakottavat työläisten työskentelemään heitä varten, pakottavat heidät riistettäväksi.

He voivat tehdä sen ilman että työväestö kuolee sukupuuttoon, koska työntekijät ovat välttämättömiä yhteiskunnalle, mutta ennen kaikkea kapitalisteille. — Mutta kapitalistit ovat täydellisesti tarpeettomia. He ovat ainoastaan yhteiskunnan loiselaji. Sen tähden ne voidaankin hävittää, vaikkei

työläisiä voidakaan. Kun työläisten demokratio pystytetään, hävittää se kaikki toiset — hävittää riistämisen, sorron ja kaiken luokkavallan ainaaksi.

6 MILJONAA LASTA KÄRSII RUUAN PUUTETTA

Yhdysvaltain kansallinen kuluttajien liitto on julkaisut raportin, jossa m. m. sanotaan: "Meidän maassamme kärsii nykyään nälkää 3—6 miljoonaa lasta. Joka 5:3 lapsi Yhdysvalloissa ei saa syödä kyllikseen. Lihavia liikevoittoja yhdellä puolella, toisella tyhjää ruoka-astioita. Satamilljoonia henkeä käsittävän kansakunnan elintarvikkeiden jakelua ei saisi jättää muutamien yksilöiden mielivaltaan." Tämän vuoksi vaatii liitto lakia, joka alistaisi ruokatarvikkeiden pakkausteollisuuden hallituksen kontrollin alaiseksi. Liiton raportissa mainitaan lisäksi, että 5 suurta pakkausyhtiötä kontrolloeraa kaikki pakkauslaitokset Yhdysvalloissa ja omistaa 98 pros. lihan-kuljetusvaunuista.

Selitys: "Sosialistit, unionistit ja kaikki muut radikaaliset työläiset ovat ulkomaalaisten kihoittajien kanssa syyllisiä kaikkien yhteiskunnallisiin ja taloudellisiin epäkohtiin Yhdysvalloissa".

SOSIALISTEJA EI HUOLITA EDUSTAJAKSI

Diplomaattisten suhteiden ylläpitäminen eri maiden välillä rupeaa näistä puoliin olemaan vaikeanlainen, jopa mahdotonkin tehtävä, kun syntyy sosialistisia valtioita vanhojen kapitalististen valtioiden rinnalle. Kapitalistit maat eivät tahdois olla minkäänlaisissa tekeissä sosialististen maiden kanssa, ja ainakaan ei diplomaattisissa suhteissa, jolleivät taloudelliset seikat niitä siihen pakottaisi. Kapitalististen maiden hallitsijat ovat sangen tarkkoja siihen nähden minkälaisia miehisiä niistä nimitetään edustajiksi, ambassadeureiksi, noihin kapitalistisiin maihin.

On yleisenä tapana, että kun jostakin maasta nimitetään toiseen maahan lähettiläs, niin sen maan hallitukselta, jossa tuo lähettiläs tulee toimimaan, on saatava nimitykselle hyväksyminen, sillä täytyyhan sen toki saada määritellä minkälainen tulee olla miehen, jonka kanssa se ryhtyy tekemisiin. Mutta nämä kamalina aikoina, jolloin punainen liike levii pelottavalla nopeudella, on näissään asioissa ruvettu noudattamaan entistä suurempaa huolellisuutta ja tarkkuutta ja saatetaan siis tapahtua, että jonkun etuliijan kontrollin alaisena olevan maan hallitus ilmoittaa sosialistiseksi otaksumansa maan hallitukselle, jos ennenkuin tämä on ehtinyt ajatellaan edustajan nimitystä tuohon kapitalistiseen maahan, että jos tahdotte olla diplomaattisissa suhteissa meidän kanssamme, niin edustajanne ei

lituksen sotajoukot polttivat 47 kylää, jolloin kyliin jäänyt väestö, sellainenkin, joka ei ollut välttämättä ottanut osaa kapinointiin, tapettiin aivan vanhuksia ja rintalapsia myöten. Menshevistisen arkaadian ihauksista voisivat kertoa Abhassian talonpoikaisten edustajat, jotka ovat näennänsä kutsuneet Tuharein ranskalaissotajoukkoja ja muut toivoita, jotka polttivat poroksi kokonaisia kyliä Abhassissa, kun Grusian menshevikit, liittyttyään Batumin valloituksen jälkeen muhamettiilaisiin baheihin, alkoivat hävittää muhamettiilaisia työläisväestöä, joka ei tahtonut tunnustaa porvarien valtaa. Luopuksi voisivat maassaan vallitsevasta auringon-kirkkaasta sosialistisesta lausua painavana sanansa ne grusialaiset kommunistit työläiset, joita joka päivä kommentoitään saapuu Baikonun paeten julmaa poliisiväen, vankeilaa ja niitä kovaa sortotoimenpiteitä, joita Grusian menshevikit käyttävät kaikkiin mihiin nähden, jotka toin, eikä sanoin, taistelevat porvaristoa vastaan.

Kaikki tämä on siksi tunnettu, että on turhaa sitä sen enempu puhua. Eräs toinen selkeä on huvitava. Arvoistellen Venäläistä järjestystä puhuvat Grusian menshevikit usein näistä ja vilusta, jotka rajoavat kommunistisella Venäjällä. Mutta anaahan olla, kun silmällemme grusialaisia sanomalehtiä, niin huomaamme niissä kirjoituksia menshevistien arkaadian lähestyvistä kovasta talvesta, siitä, ettei ole paljo olijy puita, elintarpeita; näemme valituksia siitä että leipää työmiehille ja virkailijoille annetaan riittämätön määrä, ja vieläpä — että, huolimatta varustus- ja työministeristön lupauksista, jaeetaan huonoa, joskus aivan inhoittavaa leipää, jota vastaanottamasta usein ovat kieltäytyneet katkeet tottuneet työmiehet

ja virkailijat (Tiflisin Slovo, 24 p. syyskuuta 1920).

Kaikki sanomalehdistöt ovat täynnä huomautuksia keinoelästä ja keinoelästä, jotka korostavat kaikkien tavaroiden hintoja, niin että elämä tulee kallimmaksi päivä päivältä ja käy mahdottomaksi ei ainoastaan työmiehille, vaan myöskin varakkainluokalle ihmisille. Onneliä menshevistien arkaadia elää raskasta taloudellista pulaa. — Vielä enemminkin sanomalehdet alkavat jo avoimesti kirjoittaa maata uhkaavasta taloudellisesta katastroofista.

Niinpä vanhoillisessa tilfissiläisessä Grusian nimisessä sanomalehdessä 9 p. syysk. julkaisti kirje Taloudein lisen pulan syyt alkua seuraavien turmiota ennustavien sanoin: Grusian uhkaava taloudellinen häviö ei ole ainoastaan ja rajoittamaton poliittikan tulos... ettei uhkaava häviö on myöskin maailman taloudellisen konjektuurin välttämätön seuraus. Mutta kansanjoukon taloudellisen kasvatus on siksi heikko, la maanviljelys maassa Grusiansa vielä heikompi, kuin missään muualla, että tietämättömät asukas ja sanomalehdistöt vieritävät koko syyn keinoeläin ja yksinomaan heidän niskoilleen.

Kirjoituksensa lopussa tekijää sanoo: Nykyinen taloudellinen pula on suurkapitalistisen kauden valkeat. Koko suunnaton talouselämä on saatettu horjumaan, epäjärjestykseen. Sellaisessa epätoivoisessa ulospääsemättömyydessä asemassa on menshevistien arkaadia, jota ei kukaan, kuten Neuvosto-Venäjällä, jonka kansainvälisten rosvojen ilkeys on saartanut nälkää kärsimään, saarto, jota vastaan kapitalistinen maailma ei ainoastaan ole käymättä soata, vaan vieläpä varustaa aseilla ja ampumaa-

nen työttömyys, niin siitä huolimatta tarmokkaalla toiminnalla voidaan saada hyviä tuloksia, mitkä vastavat tarkoituksensa.

Nyt aluekomitea aikoo toteuttaa viimeisen alueen edustajakokouksen päätökset, hankkia tupa-aggiatorin ja erikoisen agitaatiomercon Toveria työläisille jättäväksi.

Sisä jos koskaan tarvitaan rahaa, jota meillä ei nykyään ole juuri nimeksikään. On turhaa tehdä mitään ennakkopäätöksiä, jos osastot edelleenkin pitävät sivuseikkain varojen hankkimisen.

JUTUN JATKOA

Peter Krapotkin.

Peter Aleksejevitš Krapotkinin kertomaan kerran laskeneen leikkiä, että hänellä olisi suuremmat oikeudet kruunuun kuin tsaarilla itsellään, sillä hän perusti suoraan Venäjän valtakunnan pelastajasta Rurikista, tsarinsenaajan perittäjän kuollessa sakalaiseen sukuun. Ja kruunun läheisyydessä ruhtinas Krapotkin olikin syntynyt. Ja jos hän seurasi tavannukaisia suvun vaatimuksia, olisi hänellä ollut edessään mitä loistavinta tulevaisuutta arvosten ja virkojen loisteessa. Mutta hänen harvasta kiintyivät tieteelliseen työhön eikä vetelehtivä ja yleiseen virkamies- ja useerielämään.

Luonnontieteen — varsinkin maantiede ja geologia kiinnittivät eniten Krapotkinin harrastuksia. Palvellessaan kasakkapöytä Amurissa ja pitkillä matkoillaan Siperiassa ja Mantuuriassa koki hän aineksia, tieteellisiä tutkimuksia varten. Suomen ja Ruotsin jääkkuden kerrostumia tutki hän v. 1871.

Mutta niin suuret kuin K:n tieteelliset ansiot ovatkin, saavutti hän maailmankuuluisuutensa aivan toisella alalla. Hänen oppinsa ja elämänsä voima, filosofinen anarkismi, teki häneestä vasta sen kuuluisuuden, jonka kuolemasta nyt koko maailman lehdet puhuvat.

Krapotkin liittyi jo nuorena sosialilankumoukselliseen liikkeeseen, jossa hänet tunnettiin Borodinin nimellä. Hänen oppi-asiensa oli anarkisti Bakunin, ja yhtä vähän kuin tämä voi häntään koskaan täysin liittyä marxilaisiin kommunistiin. Kun K. alkoi tehdä sivustusta ja propagandatyötä oppiansa puolesta työläisten ja talonpoikaisten keskuudessa, vangittiin hänet ja teljettiin (v. 1873) Pietari-Paavalin linnaan. Kolmen vuoden kuluttua onnistui hänen kuitenkin ystävänsä avulla paeta ulkomail-

le, jossa hän eli maanpakolaisena aina vuoteen 1917, jolloin vallankumous avasi tällekin harmaantuneelle esitaiteilijalleen syntymämaansa rajat.

Maanpakolaisuutensa vietti K. suurimmaksi osaksi Genevessä ja Englannissa, omistaen kaiken aikansa tutkimuksille ja vallankumouksellisten oppien levittämiseksi. Sinä aikana, minkä hän ehti oleksella Ranskassa, tuomittiin hänet anarkistina viiden vuoden vankeusrangaistukseen. Tämän jälkeen oli Lontoo hänen pakopaikkansa.

Krapotkinin kirjallinen tuotanto on verrattain runsas ja on sen vaikeu- vatsinkin sivistyneistöön — niin hyvin Länsi-Euroopan kuin Venäjänkin — ollut sangen suuri. Jos joka niin Krapotkin on kylvänyt näihin piireihin vapaamielisyys ja vallankumouksellisuuden siemeniä ja tässä mielessä on häntä pidettäväkin yhtenä yhteiskunnallisen vallankumouksen esitaiteilijana. Hänen kirjallisesta tuotannostaan mainittakoon: "Taisteluluovista", "Keskinäinen apu", "Vallankumouksien muistelmia", "Laki ja esivalta". Kirjoissaan ja kirjoituksissaan arvostele K. ankarasti nykyistä yhteiskuntaa ja tuo ilmi ihan-teelliskommunistien mailmankäsityksensä. Mutta koko elämänsä aikana ei hän voinut tulla vallankumouksen suoraksi toimivaksi voimaksi. Ja niinpä hän, palattuun Venäjälle ja jouduttuaan tekemisiin kommunistien puoleen ja yhteiskunnan kanssa, ei voinut eikä tahtonut yhtyä vallankumouksen palvelijoihin, vaan vastusti-pakin heitä. Siitä huolimatta antoi neuvostohallitus hänelle kaikkea apuaan hänen vanhuutensa päivinä.

Joka tapauksessa meni Krapotkininsa tuonen majoille rohkeaa ja pelvoton vallankumouksaateiden julistaja, joka korkeimmilla yhteiskunnan kukkuloilla lähtien omisti koko elämänsä oppiansa tunnetuksi tekemiseksi, mutta hänen ihanteellisuutensa ja varhaisaikainen vallankumouksellisuutensa estivät häntä käsittelemästä nykyistä muuttunutta vallankumouksellista tilannetta ja sen tehtäviä.

Kuollessaan oli Krapotkin 78 vuoden ikäinen.

Aluejärjestön asioita

Oregon & Washington alueen osastoille

Olen jo enemmän parikin kertaa muuttanut tämän alueen osastoja varten hankinnasta alueemme agitaatiotilasta. Viimeksi lähettiin näillä kiertokirjeillä jokaiselle osastolle.

Mutta kuinka ovat osastot toimineet mainitun asian hyväksi? Kerrassaan leväperäisesti. Ainoastaan neljä osastoa on tähän mennessä lähettäneet rahaa agitaatiotilasta. Kun alueellamme on 17 osastoa, niin mitä ovat nämä 13 osastoa tehneet mainitun asian eteen? Ei mitään!

Näyttää tosiaan siltä kuin agitaatiotilavarojen hankkiminen olisi pöytäsiivoksi, johon ei kannata kiinnittää erikoista huomiota. Toimeenpannaan itämät jos muuta vähemmän tärkeillä asioilla jää alkua, kiinnittämättä sitä huomiota näihin ilmiin kuin olisi tarpeellista.

Vaikka nykyään vallitseekin yleis-

Hoquiam, Wash.

Kolme automobilia ajoi yhteen k. 6 p. illalla Hoquiamin ja Aberdeenin välisellä tiellä. Rytkästä loukkaantui kaksi henkeä, Mrs. C. Gannlett ja Fred Petred. Yhteisajon aiheutti ehkä liika kova ajo huonolla tiellä. Yksi näistä yhteisajaneista autoista yritti ajaa toisen sivu kovalla vauhdilla, mutta tartuikin kiinni edellä kulkevaan, kaahaten polkittain ja menen pois tieltä, mihin tuli vielä yksi lisää. Jokainen autoista viotti melko pahoin, vaan, kumma kyllä, ei autossa olijista useampi loukkaantunut, sillä tuollaisessa rytkästä olisi voinut käydä pahemminkin.

Quincy, Oregon

Osaston kokouksessa tämän kuun 6 p. päätettiin seuraavista asioista: Agitaatiotilavero maksetaan osaston kassasta ja kaikille jäsenille annetaan veromerkki kirjaan. Osasto perii jäsenveron ainoastaan tämän vuoden ensi kolme kuukautta. Osasto lakkaa toimimasta s. s. osaston nimellä ja toimii ainoastaan Klubina, jota sen ensi kokous ei peruuta tämän kokouksen päätöstyön omaisuus, velat ja saatavat jätetään Klubin haltuun. — Laskut hyväksyttiin maksettaviksi ja viime vuoden tilikertomus luettiin josta käy selville, että tuloja on ollut \$849.60, menoja \$866.69. Osaston velka \$17.09. Tilintarkastajalle annettiin tililappu tai virkailijalle se kuulune.

Päätös, koskeva osaston lakkauttamista, ei tarkota sitä, että ensinkään perääntymme luokkataistelusta, vaan on siihen muuttanut s. s. J:n osastomme on täydellisesti s. s. J:n kannalla ja jos jotkut jäsenet haluavat edelleen kuulua S. S. Järjestöön, niin he voivat muuttaa Astorian tai johonkin muuhun osastoon. Syy on vaan siinä, että emme voi vähillä voimilla pitää yllä kaksinkertaisia kirjoja tai toisin sanoen: meillä ei riitä virkailijoita kahteen yhtiötyöskent. Klubi meillä kumminkin täytyy olla yllä, että saamme pitää haalia hallfissamme. Tulemme edelleen toimimaan kuten tähänkin asti.

Ensi lauantaina, t. k. 12 p. sitä taasen tanssitaan oikein suurella väellä ja voimalla. Soitto on nytkin silti parhaaksi tunnetulta Portland Novelty orkesterilta. — John Hejala.

Näyttelijämme esittivät kappaleen nimeltä "Vanki N:o 77" k. 6 p. illalla. Yleisöä oli saapunut koko riskisti katsomaan esitystä. Esityksen sujuu alusta loppuun hyvin se juvasti ja katsojattilain näkyivät olevan erittäin kiinnostaisia, samoin kuin kappaleen sisältöönkin. Seuraava suurempi kappale nimeltä näyttelijämme esittävät, on "Savu-uhri". Seostansa sisällöstä tulee tuonneppa, joten sen sitten tulette tietämään.

Ranskan, Englannin ja Belgian sanomalehdistö kirjoittivat aikoinaan suuttomusta teeskennellen siitä, että saksalaiset sotajoukot ottivat valtaamillaan alueillaan ovenkavatkan ja kuljettivat ne Saksaan. Nyt tämä kansainvälinen porvariston valtakäsen alaisiksi joutuneitten köyhien ja kurjimpain maitten puhtaaksi ryöstämisen prosessi tapahtuu vieläkin yksinkertaisemmin ja se toteutetaan paljon perinpoikkeuksellisesti. On luonnollisesti ymmärrettävää, kun maailman uuden, koko Euroopassa vallitsevan sekasorron aiheuttaman, taloudellisen ilmiön täytyy heijastua takakaukaasiin jo ilmeikkain vaikkakaan taloudellisessa asemassa.

Keltainen petturi Vandervelde kertokusteli Noja Shordanian kanssa barokien ulkomaalaisen pääoman Grusian sijoittamista koskevaa kysymystä; mutta Grusian menshevisten kaikki vakutukset työmiehille ja köyhille talonpojille, että kapitalistisen Euroopan ja Amerikan apu muka antaisi Grusialle mahdollisuuden saattaa jälleen kuntoon perin pohjin hävitetty kansantalonsa ja jotta maa taloudellisen hyvinvoinnissa ja vapaan kulttuurikehityksen tiellä — ovat valheita, julkeita valheita, maailman imperialismin tuo alomasta aineellisen ja henkisen orjouden kahleet kaikille maille. Mitä joutuvat sen vaikutuspiiriin. Mitä voi olla kuvaavampaa tämän väitteiden todistamiselle, kuin seuraavat rivit, jotka askeittain ovat painettuna rivialaisessa porvarilehdessä "Resto del

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAAKUSIA ULKOMAILLA

KELTAISEN INTERNATIONALEN MAASTA

(Jatk.)

Uskomme Renaudella, että II Internationale on niin voimakas. Minkä vuoksi viimeainittu ei estä tätä koeta estää rosvoosota Neuvosto-Venäjää vastaan? Vain sitä varten että herra Renaudet ja Vandervelde pitävät sotaa työläis-talonpoikaista maasta vastaan pyhänä sotana, ja jos heillä todellakin olisi väkäsissään eivätkä olisi yksinkertaisesti porvariston asiamiehiä, niin he vielä ratvoikkaammoin, kuin ranskalaiset koronkiskurit, johtaisivat sotaretkiä III Internationaalen maasta vastaan. Mutta siihen asti kuin muut tekevät tätä liikaista ja rikollista työtä, tyytyvät Internationaalen käsien suojelut, kuten Grusian menshevikit nimittävät Huysmansia ja hänen kaltaisiaan, siihen, että parhaassa tapauksessa Pontius Pilatuksen tavoin pesivät känsää. Mutta II Internationaalen johtajain jokaisessa lauseparissa näkyy selvästi sen hetken inhoitoinen odotus, jolloin Neuvostovalta vihdoinkin kukistuu Venäjällä. Nämä konnat ja työläisjärjestöt uskovat varmasti, että jos Neuvosto-Venäjä kukistuu kansainvälisen vastavallankumouksen iskuista, niin ei siltten enään mikään pysty estämään demokratioa riemuvoittoa ja Kommunistin Internationaalen häviötä. III:ta Internationaalea, ilmoitti Huysmans Tiflisin Slovan toimittajalle — edustavat Euroopassa ja Amerikassa vain ääri-

mäiset sosialistiset puolueet ja se kuolee Neuvostovaltan kukistuessa Venäjällä.

Nämä toiveet — ovat syynä herrojen Kautskyen sammumattomaan vihaan Neuvosto-Venäjää vastaan, ja siinä on myöskin avain siihen arvoitukseen, miksi heidän myötätuntonsa on niin palava Wilsonoja, Millerandeja, Wrangleja kohtaan. — kaikkia niitä kohtaan, jotka käyvät aktiivista "sotaa meitä vastaan.

Keltaisen sankaritehtävä koko seurustelu oli pyhitetty yhden ainoan aatteen agitaatiolle ja propagandalle: Neuvosto-Venäjä — III Internationaalen Venäjän — ja menshevisten Grusian — II Internationaalen Grusian — vastakkain asettamisen aatteelle.

Tuskin päästään Grusiaan ehtimättä vielä mihinkään tutustua, mitään nähdä, Vandervelde täyttöpäätä ilmoitti vastauspuheensaan pääministeri Shordanialle: Tuolla, boheemiväestöllä Venäjällä, punaisen lipun alla — on ajatuksen ja vapauden alainen orjuus, mutta täällä Grusiansa — punainen proletariaatin lippu huuluaa todellisen vapauden ja auringon iloisen sosialismin yllä. Me näimme teidän vuoronne, tunsimme teidän aurinkonne lämmön ja ymmärsimme, että se on auringon-kirkkaan sosialistisen järjestöksen symboli. Samassa kaunopuheisessa ja teeskennellyssä äänilajissa puhuivat myöskin muut lähetystön jäsenet.